

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto XII.

V Ljubljani, mesca maja 1909.

Štev. 5.

Maj.

Maja in junija se čebele najbolj razvijó. Polje, travniki, vrtovi in gozdovi jim ponujajo medu in obnožja v izobilju.

Maja so rade hladne noči, tudi podnevu je še večkrat hladno; zato je treba panji še vedno dobro odevati; najbolje je še, če jih pustiš tako zapazene, kakor so bili čez zimo.

Vališče se sedaj jako hitro širi; kakor hitro je zadnji sat pri okencu gosto s čebelami zaseden, obesi v panj prazne sate ali pa umetne stene; praznih ali napol izdelanih satnikov ne smeš sedaj v panj obešati, ker ti čebele narede samo trotovje.

Slabiče, ki se nočejo razvijati, združi; ako pa napredujejo, jih lahko okrepiš na ta način, da jim prenašaš mladice iz močnih panjev na pitalnih posodah, proti koncu mesca jim tudi že moreš dodajati satove z zalego.

Zelo močnim panjem ne škoduje, če jim odvzameš nekaj čebel ali pa zalegin sat; slabičem pa to zelo pomaga. Najbolje je še, če zamenjaš satove, t. j. če slabiču odvzameš sat z mlado zalego, močnemu panju pa sat s staro, pokrito zalego, ki bo že kmalu izlezla. Tak sat s staro zalego daj slabiču, onega z gnidami in mlado zalego pa močnemu panju v zameno. Plodišče slabičevo se ne razširi, on greje lahko vse satove kakor prej.

Kdor je aprila spekulativno pital, mora tudi maja še klasti, če ne nastopi dobra paša, in sicer v vedno večjih porcijah. Ob slabem vremenu pitaj vse panji vprek.

Sploh moraš v tem mesecu plodišče kolikor mogoče razširiti, kjer je potreba. Če je preveč medu v plodišču, ga odzemi in namesto medenih satov obesi prazne satove ali medstene.

Mesca maja pridejo tudi že prvi roji. Glej, da boš imel zanje pripravljenih dosti praznih panjev, katere dobro očedi in osnaži, da nimajo nobenega neprijetnega duha. Predno roj vsadiš, jih lahko namažeš z voskom, materno dušico ali timijanom; čebele raje ostanejo v takem panju.

V satnike pritrdi zástave, prst ali dva debele konce ne prestarega čebelnega satovja. Močno se pritrdijo z navadnim močnatim lepilom (kaša iz moke in vode) ali z razgreto zmesjo voska in kolofonije. Posebno pripravne

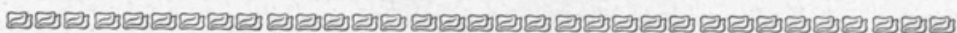
Trivogelna zástava.

so umetne stene za zástave. Medstene razreži v pol do en centimeter široke pase, kateri se pritrdijo z vročim voskom, zmešanim s kolofonijo, natanko v sredi zgornjega satnikovega kraka. Širji pasi niso potrebni. Nekateri pritrjajo trivogelne zástave (glej podobo). Celo umetno steno prerežejo od enega vogla do drugega ter jo tako predele v 4 dele, ki jih potem prilepijo v satnike. Kdor ravno ne varčuje z medstene, lahko to stori; neobhodno potrebno pa ni. Zástava mora segati od ene stranice satnikove do druge.

Dna slabih panjev je treba večkrat s strguljo osnažiti, drugače se radi zaredé črvi; satnikov, katerih čebele ne zasedajo, ne trpi v panjih.

Tudi prazno satovje, ki se hrani za medene čase, je treba večkrat prežvepljati, če ga imaš v omarici ali zaboju. Če pa tega nimaš, obesi sate na zračen prostor, kjer je rad prepil, tako da se ne tišče drug drugega. Če položiš pelin med prazne sate, se jih večče tudi ogibajo.

Pri lepem vremenu in dobri paši marsikdo že toči med. Toda glej, da ne odjemlješ iz panjev nezadelanega medu, ampak vsaj take satove, ki so do polovice ali tretjine zadelani.

Prestrezalo.

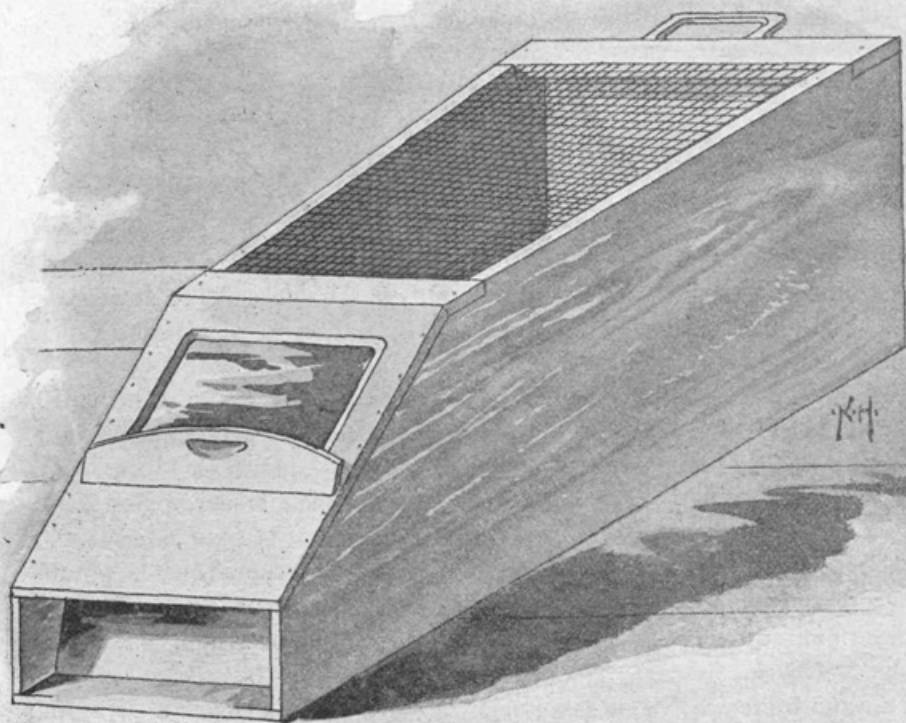
M. Humek.

Čas rojitve se bliža. Kdor ima veliko panjev, zlasti kranjičev, dobi navadno tudi veliko rojev. Neprijetno je plezati za roji po visokih drevesih, ali se plaziti po trnjevih mejah, včasih tudi nevarno. Še bolj nerodno je, ako hkrati roji po več panjev. Zgodnjih prvcev ne kaže vsajati po dva v en panj, ker tak roj potem zopet roji v 35—40 dneh, kar pa je čebelarju le v škodo. Na vsak način je treba take roje ločiti. Velik polom pa nastane, ako roji vsevprek: prvci in drugci. Znano je, da se roji s starimi in mladimi maticami ne združijo, ampak se med seboj koljejo, da čebelarju krvavi srce. Iz dveh, treh takih rojev z različnimi maticami ne dobi niti enega poštenega. Vse se nekako razprši in poizgubi, ker moritev ne jenja niti takrat, ko so čebele že

v panju. Ob hudi vročini jo pa tudi marsikak roj popiha hladit vročo kri v bližnji gozd in s čebelarjem se navadno ne vidita več.

Vsem tem in še mnogim drugim neprilikam se izognemo, ako roje, vsaj pruce prestrezamo v primerno prestrezalo.

Pridejana podoba kaže jako pripravno tako pripravo, ki je zelo razširjena po Gorenjskem in ki jo pisec teh vrstic lahko priporoča iz lastne izkušnje, ker na vse strani ustreza svojemu namenu in ima še to prednost, da jo spreten čebelar napravi lahko sam.

Prestrezalo.

Prestrezalo je dolgo 75 cm, široko spredaj 23 cm, zadaj 30 cm, visoko spredaj 10 cm, zadaj 21 cm. Vse drugo je razvidno iz podobe. Narejeno je iz mehkih, 1 cm debelih dilj, ki so zunaj in znotraj poskoblane. Zgoraj in zadaj je pribita mreža, ki mora biti tako gosta, da drži čebele in precej močna. Spredaj nad zapahom je vdrela šipa, da je pri vhodu tembolj svitlo in roj rajši leti noter. Zapah teče po utorih v stranicah in ima na primernem kraju pritrjeno vzmet, ki brani, da ne pade navzdol takrat, ko roj leti v prestrezalo. Popolnoma odstraniti se med rojenjem ne sme, ker bi skoz odprtino uhajele čebele. Dno mora biti spredaj čisto tanko izrezano, da

imajo čebele gladko pot, ko deró skoz žrelo panjú v prestrezalo. Zadaž ima železno kljuko, da se lahko podstavi s primerno rogovilo in ga ni treba držati.

Pri rabi prestrezala je najvažnejše to, da uberemo pravi trenutek, ko ga je pritakniti k panju; tega nas pa najbolje priučí izkušnja. Ko rojenje popolnoma preneha, spustimo zapah do dna in postavimo prestrezalo s čebelami v hladno senco, kjer se kmalu umiré. Proti večeru šele stresemo čebele v pripravljeni panj in sicer trčimo z obema rokama ob stranicah prestrezala. Čebele padejo na dno, nato odstranimo zapah in stresemo skoz odprtino čebele v panj. Navadno zdrknejo noter vse, da niti ena ne ostane v prestrezalu. Zato je pa dobro, da so dno in stranice znotraj zelo gladke.

Čebelar, ki ima veliko panjev, mora imeti tudi več prestrezal — na vsakih 20 plemenjakov vsaj dve še boljše več.

Škodljivci čebelarstva.

Predaval I. Lukman na shodu saleške podružnice.

Če hočemo govoriti o sovražnikih in škodljivcih čebelarstva vobče, potem jih lahko razdelimo v dve kategoriji in sicer *a*) v škodljivce, ki so si za svoje delovanje zbrali panj v njegovi notranjosti in *b*) v take, ki posamezne čebele napadajo in ovirajo v njihovem delovanju pod milim nebom.

Med prve prišteva čebelarški pisatelj župnik Lakmayer večče, čebelne uši, mravlje, strigalice, miši in pa okolnost, vsled katere trpe čebele na pomanjkanju zraka, vode, živeža, gorkote itd.

Med druge lahko prištevamo ose, čebelnega volka, sršene, pajke, žabe, srakoperja, lastavico, senice itd.

Na največjega sovražnika čebelarstva pa je častiti gospod menda pozabil ali pa ga omenja na drugem mestu kot takega. Vsekako pa ga smatram jaz tako nevarnim sovražnikom, da se hočem danes edino z njim baviti. Ta sovražnik je človek.

To svojo trditev pa hočem takoj nekoliko omejiti. Vsak človek ni sovražnik ali škodljivec čebelarstva, radi tega se hočemo natančneje izraziti. V to je potrebno, da razdelimo ljudi v dva tabora. Prvi nimajo s čebelarstvom ničesar opraviti, torej so nečebelarji, in drugi, ki se s tem bavijo, in to so čebelarji. Aha! si bo vsak mislil, seveda je nečebelar naš sovražnik. Pa potrpimo še nekoliko! Neko izjemno stališče vsekakor zavzema razmerje med čebelarjem in nečebelarjem.

Poglejmo si druge vrste kmetijstva! Kjer se goji gozdarstvo, tam se nemorejo baviti izdatno z živinorejo, še manj pa s poljedelstvom, vinarstvom, sadjarstvom; ali nasprotno v krajih vinarstva ali kmetijstva je nemogoča v večjem obsegu živinoreja. Kjer so pogoji za eno ali drugo panogo kmetijstva dani, tam je izključeno, da bi se prebivalstvo s pridom zamoglo pečati z drugo. Nobena teh vrst kmetijstva pa ni naravnost nasprotna negovanju čebelarstva. Naj bodo gozdi, naj raste žito, brez travnikov tam tudi ne bo. Ko bi n. pr.

sadjarstvo tudi tako procvitalo, da bi drevje solnce zatemnelo, bi naše čebelarje prav lahko še našle pot na solčno svetlobo. Torej pridemo do zaključka, da kmet v svojem napredku ne more uničiti čebelarstva. Poprej bi se to posrečilo viničarju in hmeljarju. Pa krogi, kjer se ti panogi gojita, niso k naši sreči — ali tudi k nesreči — posebno obširni.

Ko torej ne najdemo sovražnika med nečebelarji, potem ga moramo iskati v naših vrstah. Hočem vam podati nekaj migljajev, s pomočjo katerih boste marsikaterega škodljivca našli. Ker si pa vendar nemoremo misliti, da je čebelar sam svoj škodlivec s prepričanjem, je vzrok teh prikazni iskati vedno le v bolezenskih pojavih, ki povzročajo več ali manj nevarne bolezni.

Te bolezni so:

1. Strah pred čebelarskimi zborovanji. — Dotičnega ne spravi nobena sila na shod. Ozdravilno sredstvo: Huda žena, pred katero zbeži naravnost v našo družbo.

2. Noče naročati strokovnih listov, posebno ne „Slov. Čebelarja“.

Ozdraviš ga, ako mu ponudiš svoj list za nekaj časa. Naročil si ga bode!

3. Naročnik „Slov. Čebelarja“ — ga noče brati. Ta bolezen se pokaže na tem, da leži ves letnik neprerezan v oblakih prahu in pajčevine, shranjen na polici. Dobro nasprotno sredstvo bi bilo, ako se ž njim v kratkem članku poigraš v „Slov. Čebelarju“. V svoji jezi ga bode bral, in vsakikrat stikal po njem, če ga morda nisi zopet „zdelal“.

4. Skopost — je škodljiva bolezen nekaterih čebelarjev, ki se ne vpišejo v društvo, ne napravijo panjev s premakljivim satovjem; si nočejo postaviti čebelnjaka, ki bi branil mokroti in mrazu dostop; ki noče posoditi v kronski veljavi, da bi se mu posojilo vračalo v goldinarski meri. Na zunaj se ta bolezen kaže na način, da dotični noče ničesar slišati v naprednem čebelarstvu, smeši čebelarje „po novem“ in sam sebe šteje med najmodrejše glave in se izogiblje vzornih čebelnjakov, kakor postopač dela.

Ta bolezen je neozdravljiva in nesrečnež je velik škodlivec čebelarstva.

5. Če najdete površnost pri panjih glede mer, lesu, okvirčkov, potem si oglejte čebelarja posebno dobro! Ta se bode nekaj let silil, radi neuspehov pa po malem začel si dajati v besedah duška o čebelarstvu, bode marsikakega novinca ustrašil, in ako ne pride kmalu pomoč, bode ta čebelar postal hud sovražnik čebelarstva.

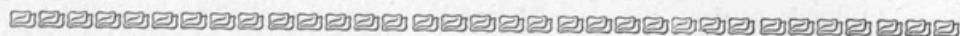
Temu je še o pravem času razložiti njegovo veliko napako in mu pokazati svoj uzoren čebelnjak.

6. Ako najdem čebelnjak brez celih vrat, brez strehe, kjer životari par škatel s čebelami in še več praznih, prepreženih s pajčevino, olepšanih z voščenimi ostanki, kjer so si med tem napravile ose svoje gnezdo, in kamor je tudi veter nanosil nekoliko listja, da bi vso to čebelarjevo zanikarnost zakril, če to vidim, sem prepričan, da je tudi sovražnik čebelarstva. V njegovem čebelnjaku se večkrat pokaže tudi ropanje, pozimi griža, spomladi pa vsled zimskega mraza polovica mrtvih plemenjakov. — V tak čebelnjak naj blagovoli udariti strela, da ne bode škodoval vzgledu čebelarstva.

7. Ako čebelar jeseni svoje čebele požveplja, napravi iz satovja, zalege, mrvih čebel in strdi neko godljo, katero precedi in to brozgo ponuja kot strd, je znamenje, da je ta čebelar sovražnik čebel, čebelarstva in tudi našega okusa. Ako bi nihče od njega ne kupoval, bi ga na ta način prisilili, da bi omenjeno brozgo moral sam použiti, in nemara bi mu „odleglo“.

8. Kdor svoje številne roje pod ceno ponuja in svoj sicer izvrsten med mnogo pod običajno ceno prodaja, je tudi škodljivec čebelarstva in sovražnik svojemu lastnemu žepu. — Dobro sredstvo proti tem redkejšim prikaznim je združenje čebelarjev v društva, kjer se krajevnim razmeram primerno skupno nastavijo cene, in kamor se naj tudi imenovane čudake pritegne.

S temi besedami pa še nikakor nisem vseh škodljivcev — čebelarjev naštel, a za danes naj zadostuje. Ako boste na vsa naštetja znamenja pazili in poizkusili te škodljivce iz naše sredine odpraviti, lahko izrečem veselo upanje, da bode čebelarstvo tudi v našem kraju storilo z vsakim letom korak naprej v blagor posameznim čebelarjem in v čast celega okraja.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: marec 1909.

Kraj	Učinek tehtanega panjů									Temperatura			Dnevo v						
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne	Poraba ozir. prebitek	najvišja	najnižja	Srednja mesečna	Izletnih dnevov	z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	—	—	—	18	8	36	—	—	-62	17	-2	6	12	13	4	13	13	5	18
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	17	56	58	—	—	-131	13	-6	2 ³	8	3	8	21	5	5	9
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	-110	13	-5	3 ³	16	12	8	18	5	8	12
Metlika	—	—	—	20	55	55	—	—	-130	21	-7	7 ²	14	17	6	7	24	—	31
Nabrežina	—	—	—	30	10	30	—	—	-70	17	8	10 ⁶	23	14	1	14	8	9	13
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	40	10	40	—	—	-90	24	-9	7 ⁹	15	8	7	13	9	9	18
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	50	90	120	—	—	-260	17	-10	4 ²	12	9	5	20	8	3	25
Tolmin	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza, v koloni „Poraba ozir. prebitek“ znači porabo.

Ilirska Bistrica: Ker so čebele malo letele, se je našlo pri čiščenju panjev mnogo mrtvic; drugače ako le morejo, izdihnejo starke zunaj panjů. Dickel trdi, da pomre pozimi največ čebel v panju vsled tega, ker jih svetloba

izvabi iz zimske kepe. Nasvetuje zasenčenje žrel. Zalega se je pričela pri posameznih nastavljeni že v februarju, pri ostalih pa v začetku marca. Pri pregledu vseh ljudstev se je našlo že dlan velike kroge zalege. Prezimljenje prav dobro. V tretji tretjini so prinašale obilo obnožine. V nekaterih oblačnih in vetrovnih dneh jih je ostalo vzlic 12° gorkote obilo otrpnjenih zunaj. Letale so pridno na pšenično moko, ki se jim je v satje nasula in na solnčen kraj nastavila. Napajališče, na katerem se je voda z malo nočno svetilko grela, je bilo bolje obiskovano nego ono z mrzlo vodo. **Žnideršič.**

Bitnje: Ker je poročilo za mesec februar izostalo, bodi sedaj povedano, da smo imeli prvo polovico onega mesca hud mraz, 16° do 22° pod ničlo. V tem mescu je bilo dosti mileje vreme. Snega smo dobili čez dva metra na debelo. Še danes 2. aprila je vsa narava, razun prav prisolnčnih reber, pokrita še čez pol metra s snegom. V panjih je bilo dosti mrtvic na dnu. V okolišu je dosti slabičev pomrlo, pa saj ni od takih dosti pričakovati. Vzrok je bil, ker se vsled mraza čebele niso mogle pomikati za medom. Prav pridno smo odkidavali sneg raz streh čebelnjakov, da nam jih ne bi vdrl. Dne 23. in 24. so čebele prvič prinašale obnožino. Dne 28. in 29. pa prav močno. **Strgar.**

Ljubevč pri Idriji: V našem čebelnjaku je storilo konec to zimo (v času od 1. decembra 1908 do 31. januarja 1909) 5 panjev. V dveh je bilo večinoma prazno satovje, le v nekaterih satih se je dobilo nekoliko medu. Ker pa v teh dveh panjih ni bilo skoraj nič mrtvic, sklepam, da sta prišla ob matico, ter se je večina čebel že v jeseni preselila v druge panji. Da sem ta dva panju pustil čez zimo, ne da bi jih pregledal, je krivo to, ker sem jih šele mesca novembra pripeljal v naš čebelnjak ter jih vsled prehudega mraza in vedne burje nisem hotel odpirati in s tem razburjati. Drugi trije so pa umrli vsled lakote. Sramujem se skoraj zapisati te besede, ker bodo čitatelji tega poročila mislili, da sem jih pustil poginiti vsled malomarnosti ali pa ker nimam medu. A ker imam dovolj medu (še nad 40 kg), ne bodo odgovarjala taka sumničenja resnici. Da so umrli, je kriv le hudi mraz, vsled katerega si nisem upal v čebelnjak ter vznemirjati naše mirne čebelce. Znakov griže ni najti. Zalega je popolnoma zdrava. V nobenem panju ni najti kake gnilobe. Mrtvic ni bilo v nekaterih panjih nič, v nekaterih pa precej, in to gotovo radi naglo se spreminjajoče temperature. Nekatere so se ob manjši temperaturi oddaljile od svojega zimskega gnezda po panju in so vsled od naglo nastale burje poostrene temperature otrpnile in storile konec. To sklepam po tem, ker je bilo največ mrtvic zadaj po satih. Občno prašenje je bilo v drugi polovici tega mesca. V prvi mesečni tretjini je bilo tudi par izletnih dni, a ker je ležal povsod nad en meter debel sneg, je veliko čebel zunaj ostalo. Rastline so začele cvesti že konec druge mesečne tretjine, ali ker je bilo jako slabo vreme, niso mogle čebele nič brati. Prvo obnožino so začele nositi šele v nedeljo dne 28. marca. Brale so na leski, trobenticah, vresju in drugih zgodnih cvetlicah. Krmil sem začetkoma, ko so manj parabili, vsakih 14 dni, sedaj pa krmim vsak teden. Napajam jih ne v

panjih, ker je ravno pod čebelnjakom majhno močvirje, kjer dobijo dovolj vode. Natančno sva pregledala naša ljudstva z izkušenim čebelarjem gosp. A. Poženelom v nedeljo dne 28. marca. Zalega je precej obširna ter se je pričela nastavljati v drugi polovici mesca februarja. Matice so, povsem soditi, pridne in plodovite. Dosedaj sem našel samo en brezmatičen panj, ki sem ga nabil na sosednjega. Ker sem pustil črez zimo samo navadne kranjske panji, omenim le toliko, da so prezimili najboljše oni, ki imajo podolgem delo, kakor tudi oni, ki imajo poševno delo. Najslabši so oni, ki imajo delo počrez. Panji z okvirji sem v jeseni vse zdrli, ker ti, ako se jih pusti črez zimo, najslabše prezimijo in so dali tudi najpoznejše roje. To pa baje radi tega, ker so v takem panju čebele bolj razpoložene mrazu in se vsled počreznega dela ne morejo skupno pomikati za medom. Pripomniti pa moram, da se čebele v teh panjih v poletnem času veliko hitreje in pridneje razvijajo kakor v navadnih kranjskih panjih, to pa radi tega, ker je v takih panjih radi obširnejega prostega prostora hladneje kakor v navadnih. Čebele so prezimile na medu od cvetlic, ajde in na gozdnem medu. Odete so dobro, samo malo prepozno, kar je bilo tudi vzrok, da je bilo v nekaterih panjih toliko mrtvic.

Št. pl. Premerstein.

Metlika: Odgovorjam le na nekatera vprašanja v 3. št. „Čebelarja“; na vsa mi ni moči odgovoriti, ker čebelarim v starih kranjskih panjih. — a) Pomrlo ni nobeno ljudstvo. b) Čebele niso postale grizave in zalega ne gnilobna. c) Mrtvic je bilo, razun v enem panju, prav malo. d) Prvo prašenje je bilo že 16. januarja, potem je bilo zopet en mesec počitka, od tretje tretjine marca pa so čebele redno izletavale. e) Zvonček je pričel cvesti 4. februarja, kmalu potem vijolica, podlessek, marjetica itd., a čebelce niso imele od teh nikake koristi, ker niso izletavale in je kmalu sneg zopet zapal. f) Obnožino nosijo od 18. marca dalje. g) Špekulativno se ne krmi. h) Čebel se ne napaja v panju, ker nimajo daleč do vode. i) Starci so prezimili na spomladnem medu, mladičem pa sem dal v jeseni sladkorja. Že v jeseni sem sporočil, da je ostal sladkor nepokrit in bil sem radoveden, kako bo na pomlad. Z veseljem poročam, da je vse v najlepšem redu in da se slabiči izvrstno razvijajo. j) Čebele so bile dobro odete.

K. Barle.

Nabrežina: Zima je bila tudi pri nas nekoliko ostra, vendar so čebele prav dobro prezimile. Pri pregledovanju dne 13. marca se je izkazalo, da so vsa ljudstva z enoletnimi maticami brez izjeme nastavile že v februarju obilo zalege, vse druge pa šele okrog srede marca. Mrtvic malo, a grižnih znakov nikalih. Obnožino so začela nekatera ljudstva donašati že dne 2. marca. Glavno prašenje je bilo 6. februarja. Pomlad, dasi je oficijelno že nastopila, nas nikakor ne misli osrečiti. Lepe dni v tem letu bi lahko naštel na prste ene roke. Zadnji čas nas je celo vrsto dni mučil jug, megla in dež.

Sila.

Podgorje: V tem mescu je v več čebelnjakih kljub obilne zaloge medu umrl tuintam kak panj, ker se čebele zaradi mraza niso mogle premakniti. Sneg je ležal stalno od 8. novembra do 25. marca, torej 137 dni.

Najnižja temperatura v tem času je bila dne 25. januarja in sicer 17° mraza. O gnilobi ali griži ni sledu. Prvo obnožino so donášale čebele dne 25. marca, akoravno je po okolici ležal leden sneg. Natančni pregled vseh panjev je izkazal dovoljno stanje ljudstev. Zalega je še v jako malem obsegu. Prezimovanje na kristalnem sladkorju se je dobro sponeslo. Poraba zaloge od 1. novembra 1908 do 31. marca 1909 3 kg 85 dkg, povprečno tedaj 2·5 dkg na dan. Sallath.

Struge: Kljub dolgi zimi so čebele v naši fari še precej dobro prezimile. Nekaj panjev je obolelo za grižo, a temu se ni čuditi, ker od 1. novembra pa do konca marca ni bilo pravega dne za čiščenje. Iz mojih dvoštenatih panjev, stoječih pri tleh, so se čebele prvič čistile šele v zadnji tretjini marca. Zatorej je teh več obolelo kakor pa v onih na polokvirjih v skladu zloženih in z listjem zapaženih, ki so se že v februarju za silo očistili. Dvoštenati panji so letošnjo zimo posebno mokri. Cele mlake vode so se nabrale na dnu. Našlo se je tudi več mrtvic pri zadnjem snaženju kakor pri prvem mesca februarja.

Meglen.

Z Roba pri Vel. Laščah. Pri nas so čebelarji dobro prezimili čebele. Nekaterim so sicer rovke napravile čez zimo precej škode; nekaj škode so živalce trpele tudi vsled hudega mraza. No, pohvalne so bile že ob Veliki noči. V torek po Veliki noči pa je bil pust dan. Dopoludne so ti neutrudljivci nanašali svoje bisagice polne. Popoludne smo pa imeli točo, torej 13. aprila. Ponujala se je že pred poldnem. Ob 2. uri pa se kar brez vprašanja vsuje suha, kot grah debela. Pobelila je vse in padala nazadnje kot oreh debela. Ti šment ti, pa 13. aprila! Prišel sem ob toči pred čebelnjak. Po bradah panjev je kar mrgolelo čebelc. Pogovarjal sem jih, da ni nič hudega, pa bi jo bil skoro skupil. Menda so točina zrna vzela „na muho“ brade čebelnih panjev. Ob udarcu na desko so se čebelce vznemirjale in prišle „na prag“ gledat, kdo jih ima pravico motiti doma. Nekatere ubožice sem pobiral po tleh; z bremenom obložene so popadale na tla in otrpnile. Toča je imela smer nekako čez Korašček, Rob, Vel. Lašče. Alojzij Koprivec, čebelar.

Iz Gor. Trebuše. Lansko leto je bilo našim ljubljenkam jako ugodno. Starejši čebelarji prištevajo preteklo leto k dobrim. Tudi jaz sem bil dobro prezimil svoja dva gerstungovca, a le eden mi je delal veselje. Razvijala sta se oba hitro, a rojil mi je le šibkejši, nasprotno se pa močnejši, ki je imel komaj eno leto staro, zdravo matico in bil popolnoma dodelan, za rojitev niti zmenil

ni. Enako se je godilo gosp. nadučitelju v Čepovanu. Izmed dvanajstih dodelanih in jako močnih gerstungovcev so mu rojili le trije. Kaj naj bi bilo temu vzrok? Mogoče panji? Mogoče! Že večkrat sem slišal in čital, da je mrzla stavba v panju čebelam ugodnejša kot pa gorka, in prepričan sem, da čebele, same sebi prepuščene, izdelujejo satovje le podoljši. Mogoče, da je ravno topla stavba gerstungovcev kriva, da tako neradi rojijo.*) Čital sem, da prenareja celo slavni Gerstung sam svoje panji za mrzlo stavbo. Jaz sem bil kar zaljubljen v gerstungovce, a odkar sem čital Lakmayerjevo knjigo, kjer navaja ta gospod prednosti ameriških panjev, sem začel dvomiti o „najboljših“ gerstungovcih. Premišljal sem o teh dveh panjih mnogo in izprevidel, da so gerstungovci neugodni za čebele, a praktični, če ne najpraktičnejši za čebelarje, amerikanci pa ugodni za razvoj čebel, a nepraktični za čebelarje ali vsaj manj pripravi kot gerstungovci. Jaz ameriških panjev na podlagi izkušenj ne morem soditi, ker jih še niti videl nisem, a ravno to me je napotilo pisati ta dopis, ker upam, da bo kdo izmed cenjenih čitateljev „Čebelarja“ na podlagi izkušenj poročal v našem uglednem glasilu o prednostih ameriških panjev. Jaz vsaj bi to srčno rad čital, a gotovo bo prav došlo tudi komu drugemu. Vzemimo, da je jako dobra letina. Panji že v juliju dodelani. Kako lahko in brez skrbi je iztočiti med pri gerstungovcu iz zadnjih dveh ali treh satov, ker v te okvirje matica le redko kdaj polaga jajčeca. Ni se tedaj bati, da bi izmetali z medom vred še zalego. Vse drugače je to pri amerikancih. Ti imajo mrzlo stavbo in na vsakem okvirju je tedaj zalega in: med. Tu se tedaj točilo le s težavo uporablja. Povezniti je treba medišče, česar bi pri gerstungovcih ne bilo treba. V medišču bajé čebele nerade nosijo. Da je za razvoj čebel amerikanec ugodnejši kot gerstungovec sem tudi prepričan, a le teoretično. Ker imam letos dva enako močna gerstungovca, bom ogrebel, če mi bosta rojila, enega prvca v amerikanca, enega pa v gerstungovca. Obema bom dal za doto umetne medstene. Bom videl, kako se bosta razvijala. Bog daj srečo in sv. Ambrož! Cenjenim čitateljem bom o vsem tem že sporočil v vrlem „Čebelarju“. Dal Bog, da bi imeli čebelarji tudi v tekočem letu obilno žetve! Čebelarški pozdrav! Podgornik.

Dostavek uredništva! Poizkušnje s panji po ameriški osnovi delajo nekateri ugledni kranjski čebelarški strokovnjaki, in ob svojem času bo prinesel „Čebelar“ sliko in popis panjů, kakor tudi navodilo čebelarjenja v njem. Da bi bil gerstungovec pripravnejši, bi urednik ne trdil, ker se v amerikancih vsa opravila prav igraje opravljajo. Za čebelarjenje na med pa so ameriški panji še celo pripravni, kakor bodete iz popisa brali. Ameriških panjev je več vrst, ki imajo sicer enako ali podobno osnovo, ali nekatere izpremembe napravijo panj še pripravnejši; in kar se bo za najboljše poizkusilo, se bo v „Čebelarju“ priporočilo. Zato bi Vam svetovali, da bi se z menjavo panjev ne pre naglili. Kar se tiče rojenja iz gerstungovcev, je le v toliko splošno res, da veliki panji nekoliko neraji rojijo kot majhni, sicer pa naj bo panj velik ali majhen, te ali one osnove: kadar je v njem „poldne proč“, to je, da je zamudil pravi čas, bodisi da je radi slabeje paše matično zalego podrl,

*) Ne!

ali te iz katerikoli vzroka o pravem času sploh ni zastavil, potem ne roji. In takih panjev je bilo ravno lani mnogo, bodisi kranjičev kakor tudi vseh drugih vrst; po nekaterih krajih celo več kot polovica. V takih slučajih se mora, ako se želi število panjev pomnožiti, močna ljudstva deliti, oziroma narejati roje, o čemer so Amerikanci s svojimi panji pravi mojstri, posebno neki Aleksander, ki je pa nedavno umrl. O njegovem načinu razmnoževanja ljudstev bo pisal svoječasnno gosp. Konjedic iz Kranja, ki ima v tem že precej izkušenj. Prvotni amerikanski panji se opravljajo sicer samo od zgoraj in za v čebelnjake niso tako pripravni kot samostojni, ali Sträuli, Alberti in dr. so jih tako pre-naredili, da se opravljajo lahko tudi od zadej in so tudi v zaprtih čebelnjakih pripravni.

Prvi roj je naznanil „Čebelarju“ gosp. Frančišek Štefančič iz Spodnje Idrije; dobil ga je 5. maja. Ker se je letošnji april na vso moč potrudil popraviti hudo zimo, so bili najbrže še kje drugje tako zgodnji roji. Naj bodo dotični čebelarji tako prijazni in naj naznanijo roje, ki so bili do 5. maja.

Odlikovan čebelar. Nadučitelj v Račjem, gosp. Ivan Pavlšek, je poslal cesarju ob jubileju darilo, obstoječe iz voščenenih celic, ki so bile sestavljene tako, da so tvorile cesarsko krono, začetne črke cesarjevega imena in letnici 1848—1908. Gosp. Pavlšek je pred kratkim dobil od štajerskega namestništva pohvalno pismo z obvestilom, da se je darilo sprejelo v cesarsko rodbinsko knjižnico. Pismu je bila pridejana dragocena zlata kravatna igla s cesarjevo sliko.

Čebelarstvo tvrdko „Baron Rothschild“ je prevzela gospa Tereza Ravenegg, Smrek pri Višnjigori.

Za pomirjenje čebel. Ker je zdaj čas, ko je vedno več opravila pri čebelah in s čebelami samimi, naj bo navedeno neko sredstvo, ki baje zanesljivo ukroti še tako razdražene čebele. V steklenico deni kristalizovane karbolne kisline in ji prideni za njeno dvojno težo kafe v koščkih. Če prideta te dve snovi v dotiko, nastane iz njih po nekaterih minutah in nekoliko mešanju vodenočista tekočina prijetnega duha, ker duh kafe prevladuje. Nekoliko kapljic, na košček kake tkanine nakapljanih, zadostuje, da se čebele lahko obvladujejo.

Pojdimo v Ameriko, tam je raj za čebelarje. Iz Sao Paulo v Braziliji piše neki Godofredo Ernst v braziljanski čebelarski list, da je tri leta zaporedoma odvzel svojim čebelam povprečno po 57 kg od panju. Vest je sicer ameriška ali na svetu je menda vse mogoče.

Kako so prezimile čebele v Galiciji. Jeseni je poročal „Čebelar“, kako silno slaba je bila lanska čebelarstva letina v Galiciji. Zdaj poroča neki ondotni čebelar v „Bienenvatru“, da je pomrlo čez zimo vsled lakote toliko čebel, da se čebelarstvo v Galiciji vsaj dve leti ne bo povspelo na ono stopnjo, kot je bila lani. Za primer žalostnega prezimljenja navaja samo en slučaj, namreč da je enemu samemu čebelarju blizu Kopycynce od 170 plemenjakov ostalo čez zimo samo 16 panjev. Pravi, da se mnogo čebelarjev še srečne šteje, če jim je ostalo eden ali dva panjů plemena. To je katastrofa, kakršne nas varuj sv. Ambrož!

=====

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje: Imam tako službo, da mi preostaja čez dan toliko časa, da bi se prav lahko ukvarjal s čebelorejo. Nikoli mi ni prišlo kaj takega na misel, ker čebel sem se vedno tako bal kot ne kmalu kake druge živali, ki je večja kot ta mala muha. Dana pa mi je prilika, priti večkrat k sosednemu čebelarju, staremu možu, ki čebelari v navadnih kranjskih panjih, pa je naročen tudi na „Čebelarja“, ki ga vedno tudi jaz z največjim zanimanjem preberem. Čebel sem se že tako privadil, da se kretam med njimi kakor bi že izza mladih dni čebelaril, zato sem zatrdno sklenil, da postanem tudi jaz čebelar. Prosim, kakšnih panjev premakljivega dela naj se lotim? (I. P. v L.)

Odgovor: Naredite s čebelarjem, ki hodite k njemu in njegovim čebelam v vas, vsaj za dva ali tudi več panjev, ki naj vam jih sam po svoji izkušnji izbere, ker on pozna svojo žival zdaj še bolje kot vi. Za ceno ga nikar ne pritiskajte, in postregel vam bo pošteno. Potem pa čebelarite par let z navadnimi panji, ker če se bode te navadili v teh pravilno gojiti čebele, bode te dober čebelar tudi z drugimi panji. Med tem pa berite „Čebelarja“, Janševo in Lakmayerjevo knjigo in potem si izberite panj premakljivega dela, kakršen se bo takrat najbolj priporočal. Pa obilno veselja pri čebelah in uspeha!

=====

IV. odborova seja

dne 9. maja 1909.

Poroča tajnik Zirkelbach.

Razgovor o čebelarskem tečaju.

Letošnja 1. številka „Slovenskega Čebelarja“ se ponatisne, ker je pošla.

=====

Naznanila osrednjega društva.

Čebelarski shod v Bernci pri Müllnerju na Koroškem se vrši dne 20. t. m. ob 11. uri dopoldne pri gosp. Ant. Pogliču. Na shodu bo predaval

zastopnik osrednjega čebelarskega društva gosp. nadučitelj Anton Likozar iz Ljubljane.

Čebelarski shod v Kotmaravesi pri Celovcu bo dne 20. t. m. ob 4. uri popoldne v gostilni gosp. Mat. Prosekarja. Tudi na tem shodu bo predaval zastopnik osrednjega čebelarskega društva gosp. Likozar.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Čebelarski shodi.

Na Sladki gori dne 16. maja ob pol 8. uri predpoldnem v župnišču.

Pri Sv. Petru na Medvedovem selu dne 16. maja ob 3. uri popoldne pri župnikovem čebelnjaku.

V Zibiki dne 23. maja ob pol 8. uri predpoldnem v stari šoli.

Pri Sv. Emi dne 23. maja ob 3. uri popoldne v kaplaniji.

Pri Mali Nedelji dne 20. maja ob 8. uri predpoldnem pri kakem čebelnjaku v bližini.

Ptuj-okolica; v Prvencih dne 31. maja ob 2. uri popoldne pri čebelnjaku g. Strelca.

V Celju dne 6. junija (enodnevni tečaj) od 9. do 12. ure predpoldnem in od 2. do 5. ure popoldne. Sestanek v Narodnem domu, praktično razkazovanje pri čebelnjaku g. Samca v Ložnici.

Pri Sv. Križu na Murskem polju dne 13. junija ob 8. uri predpoldnem v šoli.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Podružnica v Kamniku priredi čebelarski shod dne 16. maja ob 4. uri popoldne pri uljnjaku gosp. Jožefa Koširja v Podjelšah pri Kamniku. Na tem shodu se bode potom srečanja med člane razdelilo 10 originalnih kranjskih panjev. Na shodu bo predaval gosp. A. Likozar. Odbor.

Podružnica Krka. Na Veliki pondeljek popoldne po minulih večernicah so se zbrali skoro v polnem številu tukajšni udje čebelarske podružnice v gostilni gosp. Magovaca na Gmajni, zakaj napovedan je bil prihod čebelarjem občje znanega strokovnika čebelarstva gosp. Likozarja. Točno ob četrta

5. uro nam je gosp. predavatelj jel pojasnjevati pravo delovanje panjev in zboljševanje pridelkov naše domače kranjske čebele. Povedal je tudi o nam sovražnih nemških trgovcih, kateri, dasiravno znajo pridelke kranjske čebele dobro izkoriščati, jo vendar vsestransko po nam sovražnih časopisih zaničujejo in hočejo ob dobro ime pripraviti. Dalje, kako zelo se čebelni pridelek (strd in vosek) sedajne čase po nezvestih fabrikantih kviri; kako malo ali celo ne goré v božjih hramih in drugod čisto voščene sveče; kako se skoro vse sladkobe za same medene kupujejo, bodisi pri medarjih ali drugod. Med drugim je prišla govorica tudi na čebelne bolezni; pri teh je treba posebno kužno gnilobo dobro poznati, ker ta je najnevarnejša, ker se zanaša edinole po bacilih, da se jo vé čebelar varovati in v slučaju kako zatreti. Dalje nam je gospod predavatelj razjasnil, kako se na preprost način iz nerabljivega satovja vsakdo sam lahko vosek kuha, kar nam je zelo dopadlo, zakaj ker gotovo je, da bode ta ali oni to tudi takoj izkušal storiti. Udje čebelarke podružnice so spoznali, da je táko predavanje jako koristno, ter izražali željo, se zopet v kratkem sniti. Gospodu predavatelju bodi pa tukaj iskrena zahvala za trud in požrtvovanje v tem zelo koristnem delovanju izrečena, želež na zopetno svidenje!

Ivan Lobé, učitelj v pok. in tajnik podružnice.

Podružnica na Robu pri Vel. Laščah. Dne 28. marca se je ustanovila na Robu pri Vel. Laščah čebelarška podružnica. Že delj časa smo nekateri čebelarji želeli tukaj ustanoviti svojo podružnico, in sedaj so se nam te želje uresničile. Izmed 16 pristopivših udov sta bila dva že več let v organizaciji. Sklicatelj je obrazložil pomen čebelarstva in podružnice, ki se ustanovi. Pojasni se društvena pravila ter izvoli odbor. Soglasno so se v odbor izvolili: predsednik Alojzij Koprivec, šol. voditelj; namestnik Ivan Bregar; tajnik Josip Podlogar; blagajnik Janez Hiti; odbornik Fr. Rozman; pregledovalca računov sta: Janez Zakrajšek (Gradišče) in Janez Zakrajšek (Neredje); zastopnik podružnice Ludovik Peterlin. — Sklenili smo, da naša podružnica kasneje pristopi k čebelarški zadrugi. Ud podružnice gosp. Franc Rozman iz Podstrmca je daroval podružnici 2 K kot udnino k podružnici, ker je to za tekoče leto že preje plačal osrednjemu društvu. Gosp. Mihael Vdovič z Roba pa je podaril podružnici 2 K. Obema gospodoma: Srčna hvala! Živela! — Naša žival je pričela novo življenje, novo delo, in mi, ljubitelji in zaščitniki naših čebel, smo tudi stopili v krog, da živimo in delamo skupno. To nas tudi navdaja z upanjem, da se bode novoustanovljena podružnica lepo razvijala. Pristopite tudi drugi v naš krog, saj je lepo čebelarjevo življenje!

Jožef Podlogar, tajnik.

Alojzij Koprivec, predsednik.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarška podružnica za Celje in okolico priredi dne 6. junija pri čebelnjaku gostilničarja gosp. Frana Samca na Ložnici pri Celju enodneveni poučni tečaj o čebelarstvu. Pouk bo trajal od 10. do 12. ure predpoldnevom in se bo ob 2. uri popoldne nadaljeval. Čebelarstvo v celjski okolici lepo napreduje, treba je torej temeljitega pouka, kolikor je to v enem dnevu

sploh mogoče. Podružnica je naprosila za poučevanje izmed spodnještajerskih čebelarjev najboljše strokovnjake, in se je torej nadejati, da bodo čebelarji to vpoštevali in se v mnogem številu pouka udeležili. Udje se prosijo, naj obvestijo tudi čebelarje neude o tečaju, da bodo tudi tisti imeli priliko se pouka udeležiti. Upamo, da nas bodo tudi čebelarji sosednjih podružnic obiskali, kateri nam bodo seveda pristrčno dobrodošli. Na veselo svidenje torej dne 6. junija pri Samcu na Ložnici pri Celju!

Odbor.

Konjiška čebelarska podružnica bode zborovala v nedeljo dne 23. maja t. l., popoldne ob dveh v čadramljanski šoli po sledečem sporedu: 1. Društvene stvari. 2. Predavanje o rojenju čebel in ogrebanju rojev. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajnosti. Vse zavedne čebelarje vabi prav uljudno

Rado Jurko, t. č. predsednik.

Listnica uredništva.

Gosp. K. E. v P.: Pravite, da berete „Čebelarja“, pa da niste naročeni nanj. Pripravljeni pa ste si ga naročiti, če bode te imeli kaj koristi od tega. Za zdaj pravite, potrebujete stiskalnico za umetno satje in točilo, pa da mora biti dobra mašina. Ali drugače nič?? — Gosp. V. J. v M.: Če bi hotelo čebelarsko društvo posameznike preskrbovati s čebelami in še z denarno podporo, bi bilo isto takoj — bankrot.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Prodam **40 panjev čebel v starih kranjskih panjih**. Med njimi je nekaj zelo močnih. Cena po 10 K. Kupci naj se oglase pismeno ali ustno pri Andrej Kopaču, čebelarju, Ledinci št. 6, pošta Žiri na Notranjskem. (2—2)

Več kranjskih panjev čebel proda Andrej Merhar, vas Staneče št. 19, pošta Št. Vid nad Ljubljano. (2—2)

Prodam **20 panjev čebel nemške normalne mere in 20 panjev čebel v navadnih kranjskih panjih**. Poleg tega naznanjam, da imam naprodaj dovolj žganja in sicer: **jagodovec** ali **borovničar** po 3 K liter, **slivovec** 1 K 60 h, **jabkovec** 1 K 60 h. Kupi se lahko tudi **500 jablan** po 2 m visokih. — Cena po dogovoru. — Martin Proj, pošta Škofja Loka. (2—2)

Prodam **11 močnih plemenjakov na okvirjih**, mera 22/32 cm. Velikost panju 28×37×48 z 11 okvirji. 8—9 okvirjev dobro s čebelami, zalego in medom obloženi. Cena po 20 K. Jožef Mrak, čebelar, Podgorje pri Kamniku. (2—2)

Umetno satje (23×27 cm) dajem kilogram za enega naravnega roja (z veje). Kdor želi, naj se oglasi pri Alojziju Bratina v Križevcih pri Ljutomeru na Štajerskem.

25 škafov medu po 20—40 kg prodam po 1 K 25 h kilo. 5 kg medu v pločevinasti posodi stane 6 K 75 h s posodo vred. Naprodaj imam tudi nekaj **panjev čebel in razna semena** kakor: deteljno, repno, ovsia itd. Mihael Zelnik, Dvorje 9, pošta Cerklje na Gorenjskem. (2—2)

Franc Rozman iz Podstrmca, pošta Vel. Lašče na Dolenjskem proda **35 panjev čebel**. Skoro brez izjeme so vsi panji močno obljudeni. Mera: 6 col visoki, 11 col široki in 24½ col dolgi. (2—2)

50 kranjskih panjev, nekaj novih, nekaj nekoliko rabljenih in **1000 litrov črnega vina** prodam po dogovoru. Angel Kante, Kregolišče št. 8, pošta Komen, Primorsko.

100 kg svitlega točenega medu, cena za kilogrami 1 K 50 h, proda Ivan Šajevič, čebelar v Starivasi pri Postojni. (2—2)

60 kg finega izpihanega medu, kilogram po 1 K 60 h, ima naprodaj Janez Tomažič, nadučitelj v Tinjah, pošta Slov. Bistrica, Štajersko. (2—2)

1500 litrov dobrega sadnega vina, liter po 16 vinarjev se proda na polovnjake. Anton Slana, Mala nedelja pri Ljutomeru na Štajerskem. (2—1)

Kranjska čebelarstva zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med, kot pitanec garantirano zanesljiv, v 5 kg dežicah, poštnine prosto, **ajdov** po K 7.—, **spomladanski svitel** po K 8-50;

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4-50, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 16.— poštnine prosto.

Pri večjem odjemu znižane cene.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v 1. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4.—.

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vosek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruga mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsete, facelije, ranjak
● ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) ●

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

????

Dopisnico na

I. avstrijsko - šlezjsko zalogo čebelarskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastonj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega **trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke** in **priprave za matično vzgojo, kadilnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike in napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže** itd. in so bili **zelo zadovoljni** s ceno in blagom, zatorej bom v prihodnje tudi **jaz dobival** blago od te tvrdke.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Udina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarstvo društvo.“

Tisk J. Blasnikova naslednikov v Ljubljani.